

РЕШЕНИЕ

№ 936

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9003** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на П. И. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ-328/30.08.2022 г., издадено от Директора на Териториална дирекция на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му, срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., издадено от Е. С., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху вземане от трето задължено лице-Софийска градска прокуратура.

С жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност на оспорените решение и потвърденото с него постановление. Твърди се, че е налице пълната липса на мотиви в издаденото постановление на публичния изпълнител, нарушена е разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3, ДОПК. Според жалбоподателя в постановлението не са индивидуализирани движимите вещи, върху които се налага запор. Не става ясно върху кои точно вещи е наложен запор, поради това органите на МВР и СГП са отказвал да върнат движимите вещи и пари, които са иззети, и които превишават като стойност сумата на запора. От постановлението не ставало известно върху кои парични средства е наложен запор. Посочено е, че сумата се намира по сметка на държавен орган, но не е конкретизирана сметката по която се съхранява тази сума.

В съдебно заседание жалбоподателят П. И. М., редовно уведомен, не се явява. За него се явява адв. И.. Адв. И. моли съдът да уважи жалбата като основателна. Счита, че

процесното решение е незаконосъобразно. Постановлението, с което са наложени обезпечителни мерки също е незаконосъобразно. Моли съдът да съобрази подробно съображенията, изложени в жалбата и моли за срок за писмена защита.

Ответникът Директорът на ТД на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрк. А.. Юрк. А. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена въз основа на изложените в решението аргументи. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, за което прилага списък за разноси.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателят М., в ТД на НАП С., е образувано изпълнително дело №14130001294/2013 г., за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания в общ размер 90.00 лв. Това задължение произтича от глоби, наложени с фишове, издадени от Контрол по автотранспорта, за което е издадено съобщение за доброволно изпълнение изх. № 1294-000002/17.07.2013 година.

На 07.10.2016 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С160014-022-0026423/07.10.2016 г., с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в банкови институции, посочени в постановлението. Размерът на публичните задължения, към момента на издаване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки изх. № С160014-022- 0026423/07.10.2016 г., е 10 815,52 лв., в т. ч. лихва 3 826.13 лв. и 6 989.39 лв. главница.

На 21.02.2017 г. с ПНПОМ изх. № С170022-023-0000647/21.02.2017 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК и във връзка със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22001416007849-020-001/21.02.2017 г., публичният изпълнител е постановил налагането на заповор върху движими вещи - ювелирни изделия и часовници, съгласно Експертиза вх. № 5075/27.10.2015 г. на СГП, 313 броя, с цена на придобиване 313 056.40 лв. Процесните движими вещи, към момента на налагане на предварителните обезпечителни мерки, се намират в следствен отдел на Софийска градска прокуратура. С посоченото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е наложен и заповор върху парични средства в размер на 195 949.47 лв., които се намират по сметка на Софийска градска прокуратура. С определение № 4664/07.07.2017 г., постановено по адм. д. № 7393/2017 г., Административен съд София град е продължил срокът на наложените с ПНПОМ изх. № С 170022-023-0000647/21.02.2017 г. обезпечителни мерки, до приключване на ревизионното производство.

С Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК изх. № С170022-139-0001862/15.08.2017 г., публичният изпълнител е продължил действието на наложен заповор върху парични средства на основание чл. 204 от ДОПК в размер на 62 077.17 лв., които се намират по сметка на Софийска градска прокуратура, като е отменил обезпечителните мерки - заповор върху ювелирни изделия и часовници, съгласно експертиза вх. № 5075/27.10.2015 г. на СГП, с цена на придобиване 313 056.40 лв., поради несъответствие на размера на наложените обезпечителни мерки с

установените задължения.

С решение №12670 от 14.10.2020 г., постановено по адм. д. №2403/2020 г. на Върховен административен съд е потвърдено решение № 5456/21.09.2018 г., постановено по адм. д. №13824/2017 г., по описа на АССГ, респ. е потвърдено решение №1754/06.11.2017 г. на ОДОП С., с което е изменен и потвърден РА № Р-22001416007849-091-001/19.07.2017 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 220022-022-0009626/18.02.2022 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в банка „ДСК“ АД и „Изипей“ АД в размер на 101 479.60 лв.

На 29.07.2022 г. с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 220022-022-0051775/29.07.2022 г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице - Софийска градска прокуратура, за сумата от 91 016.39 лв. Посочената обезпечителни мярка е предприета за принудително събиране на изискуемо публично вземане по ИД № 14130001294/2013 г. в размер на 91 016.39 лв.

Жалбоподателят е обжалвал постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С 220022-022-0051775/29.07.2022 г. по административен ред. Ответникът счел жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С 220022-022-0051775/29.07.2022 г., издадено от Е. С.-главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., за неоснователна и я оставил без уважение.

Административният орган намира, че постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Предвид това е спазена материалната компетентност на органа издал процесното постановление, както и при спазване на реквизитите, касаещи съдържанието на акта.

Решаващият орган излага съображения, че налагането на обезпечителни мерки в случая е във връзка с гарантиране събирането на изискуеми публични вземания на длъжника в общ размер 91 016.39 лв., в това число лихва 35 718.38 лв. и главница 55 298.01 лв. /към момента на издаване на обжалваното постановление/. От фактическа страна публичният изпълнител е съобразил, че към датата на издаване на обжалваното постановление, публичното вземане не е платено и от друга, е установил липсата на предприети действия от страна на длъжника до момента за погасяване на задълженията. Предвид размера на установеното задължение на длъжника и въздържането му от плащане, включително и чрез предлагане на начин за принудително изпълнение по чл. 214 от ДОПК, публичният изпълнител е направил законосъобразен извод, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено по смисъла на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, което налагало и неговото обезпечаване.

В случая, видно от данните съдържащи се в административната преписка, не били налице законовите предпоставки за отмяна на наложената обезпечителна мярка, защото законът допуска налагането на обезпечителна мярка върху вземане от трето лице, в

случая - Софийска градска прокуратура, когато длъжникът има ликвидно и изискуемо вземане към същото - чл. 202, ал. 2 от ДОПК. В конкретния случай, по административната преписка били налице данни, че по сметка на третото задължено лице - Софийска градска прокуратура, се намират парични средства, собственост на длъжника. Съгласно разпоредбата на чл. 202, ал. 3 от ДОПК „Запорът се смята наложен спрямо третото задължено лице и банките от деня и часа на получаване на запорното съобщение“. Ето защо от датата и часа на получаване на запорно съобщение изх. № С220022-119-0007939/29.07.2022 г., а именно 04.08.2022 г., 16:37:30 ч., когато е получено същото в Софийска градска прокуратура, запорът върху парични средства, находящи се по сметка на Софийска градска прокуратура и собственост на длъжника, до размера на публичното задължение, посочено в постановлението, се смятал за наложен.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197 ал. 2 от ДОПК и съобразно изискванията на ДОПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 197 ал. 1 от ДОПК, пред надлежния съд, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № ПИ-328/30.08.2022 г., издадено от Директора на Териториална дирекция на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на жалбоподателя, срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., издадено от Е. С., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на посочените административни актове са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа, спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им, изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е постановено от компетентен административен орган и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК, мотивирано е от фактическа и правна страна. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП и в рамките на правомощията му по чл. 167, ал. 1 от ДОПК, в предвидената в чл.196 от ДОПК писмена форма и формално съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Предпоставките за налагане на обезпечителни мерки са уредени в чл.195 ДОПК, а именно - наличие на установени и изискуеми публични вземания, събирането на които ще бъде невъзможно или ще се затрудни. Налагането на обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на публичното вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено (чл.195, ал.2 ДОПК). Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между размера на задължението и наличните материални активи на длъжника. След като при съпоставка между размера на задължението и наличните данни за активите се налага извод, че вземането може да бъде затруднено, логически при налагане на обезпечение върху активите на лицето се въздейства неблагоприятно върху него.

В случая, мотивите за налагане на обезпечителната мярка според ПНОМ изх. № С

220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., са затруднение при събиране на установените и изискуеми публични вземания по ИД №14130001294/13 г. в размер на 91 016,39 лева., в това число лихва 35 718,38 лв. и главница 55 298,01 лв. Допълнително в оспореното решение № ПИ-328/30.08.2022 г. е посочено, че публичният изпълнител е пристъпил към обезпечение на ликвидните и изискуеми публични вземания, защото е установил, че към датата на издаване на обжалваното постановление, публичното задължение не е платено и е налице липса на предприети действия от страна на длъжника до момента за погасяване на задълженията.

Действително един от способите за принудително изпълнение по чл. 215 ДОПК е изпълнението върху парични средства и вземания на длъжника. Разпоредбата на чл. 202, ал. 2 ДОПК предписва, че запор върху вземане на длъжника, което той има към трето лице, може да се наложи, ако това вземане е ликвидно или изискуемо. Граматическото тълкуване на разпоредбата - използването на съюза „или“ означава, че изискванията не са кумулативни, достатъчно е вземането да е ликвидно, т. е. точно определено по основание и размер, или да е изискуемо. Съгласно чл. 209, ал. 1 ДОПК принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. По силата на чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК, издаденият ревизионен акт на задълженото лице представлява изпълнително основание, въз основа на което може да се предприеме принудително изпълнение. По делото не са представени доказателства, във връзка с РА № Р-22001416007849-091-001/19.07.2017 г., за който се твърди, че е потвърден с решение №12670 от 14.10.2020 г., постановено по адм. д. №2403/2020 г. на Върховен административен съд, с което е потвърдено решение № 5456/21.09.2018 г., постановено по адм. д. №13824/2017 г., по описа на АССГ, респ. е потвърдено решение №1754/06.11.2017 г. на ОДОП С., с което е изменен и потвърден РА № Р-22001416007849-091-001/19.07.2017 г., не става ясно издаденото ПНОМ, изх. № С 220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., за задължения по този РА ли са и какъв е техния размер, съответно основание.

Съдът намира, че в случая посочените предпоставки по чл.195 ал. 2 ДОПК за налагане на обезпечение не се установяват. В нарушение на чл. 196, ал.1, т.3 от ДОПК в мотивите на потвърденото постановление изх. № С 220022-022-0051775 от 29.07.2022 г. не се съдържат фактически и правни основания, които да обосновават изводите на публичния изпълнител, че изпълнението на задълженията по цитирания ревизионен акт ще бъде затруднено или невъзможно. Според възприето в съдебната практика тълкуване на ДОПК, изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато длъжникът към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване, т. е. те не са ликвидни.

В разглеждания случай както публичния изпълнител, така и ответникът в издаденото от него решение изобщо не са изложили каквито и да било факти и обстоятелства относно имущественото състояние на длъжника М. и наличието на активи, които да

служат като обезпечение за събиране на публичните му задължения. Отбелязани са различни суми, надвишаващи многократно вземането, цитирани са различни постановления за налагане на обезпечителни мерки, без никаква конкретика относно движимите вещи, върху които се налага заповест. От постановлението не става известно върху кои парични средства е наложен заповест. Посочено е единствено, че сумата се намира по сметка на държавен орган, но не е конкретизирана сметката по която се съхранява тази сума, защото в конкретния случай са налагани и отменяни обезпечителни мерки, поради несъответствие на размера на наложените обезпечителни мерки с установените задължения.

Нарушението на формата на акта е съществено, тъй като пречатства правото на защита на засегнатото трето лице и съдебния контрол за наличие на предпоставките по чл. 195, ал. 2 от ДОПК относно необходимостта от обезпечаване на публичните задължения чрез налагането на посочената обезпечителна мярка - заповест върху вземане от трето лице. С оглед липсата на мотиви за налагане на обезпечителни мерки, съдът намира че в случая не е доказана обезпечителна нужда, а наложената мярка противоречи както на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК така и на преследваната от закона цел. Предвид изложеното и само на това основание оспореното решение, с което постановлението е потвърдено се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

Съдът намира, и че наложените обезпечителни мерки са постановени в нарушение на материалния закон.

В случая с постановлението е наложено обезпечение върху вземане от трето задължено лице, неустановено нито по основание, нито по размер. Липсата на точно посочване на частта от публичното задължение, която следва да се счита за обезпечена, създава възможности за произвол при налагането на евентуални последващи обезпечителни мерки, преобезпечаване на задължението, невъзможност за длъжника да избере измежду възможни обезпечителни мерки и невъзможност да се позове на пълното обезпечаване на задължението.

Може да се гадае във връзка с ревизионен акт № Р-22001416007849-091-001/19.07.2017 г. ли са установените публични задължения на жалбоподателя, във връзка с него ли е издадено потвърденото с обжалваното решение ПНОМ или за публични задължения, произтичащи от глоби, наложени с фишове, издадени от Контрол по автотранспорта, които обаче, видно от доказателствата по делото, са в по-малък размер от заповестаната сума. За съда е невъзможно да разбере какво точно вземане е обезпечено. Ако се касае за вземане на прокуратурата по д.п. 268/12, пр.пр. № 4791/12 г., то заповестът е незаконосъобразен предвид приложеното определение на СГС от 20.07.2022 г. по н.ч.д. № 2778/22 г., с което са върнати веществените доказателства на М., вкл. и паричните суми именно по това досъдебно производство. Ако цитираното в адм. преписка изпълнително дело № 14130001294/2013 г. по описа на ТД на НАП С. се отнася за други задължения, то това също следва да е ясно формулирано, така че да може да се извърши надлежна проверка за законосъобразността му, вкл. за съответствието на наложената обезпечителна мярка с обезпечителната нужда.

Предвид горепосоченото нарушение на материалния закон - налагане на

обезпечителна мярка без да е доказана обезпечителната нужда за това, прави Решение № ПИ-328/30.08.22 г. на Директора на ТД на НАП-С. и потвърждаващо Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране", ТД на НАП С., незаконосъобразни. Единствено големия размер на задължението не може да обуслови обезпечителна нужда по смисъла на чл.195 ал. 2 от ДОПК.

С оглед на гореизложеното се налага краен извод, че не са налице предпоставките по чл. 195 от ДОПК за налагане на процесната обезпечителна мярка, поради което оспореното решение на директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено постановлението на публичния изпълнител от 29.07.2022 г. следва да се отмени, като на основание чл.193, ал. 3 ДОПК следва да се отмени и наложената обезпечителна мярка.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Ответникът е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в настоящето производство разноски, но такива не са претендирани.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр.3 от ДОПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. И. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], Решение № ПИ-328/30.08.2022 г., издадено от Директора на Териториална дирекция на НАП-С..

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 220022-022-0051775 от 29.07.2022 г., издадено от Е. С., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: